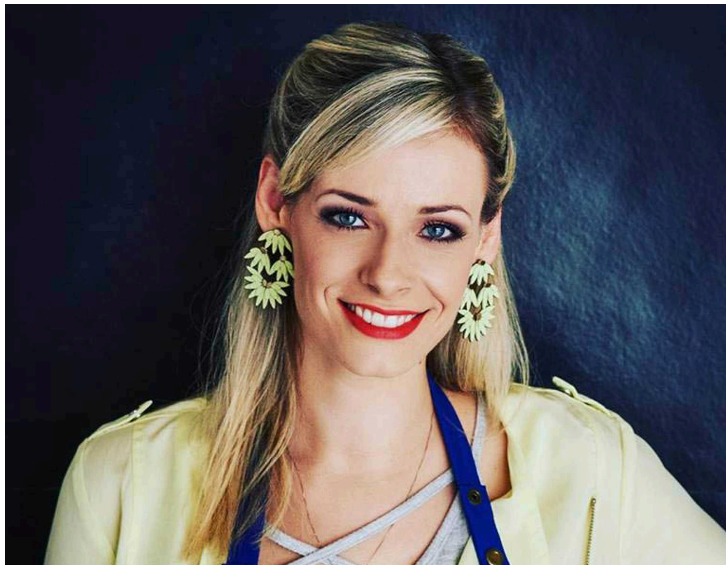

Úgy vagyok hiteles, ha magamat adom - Peller Mariann

Joó Zsuzsanna - 2019-10-17 06:11:05

Spiritualitásról, hitről, a belső hangról és legfőképpen önmagáról mesélt előadásában [Peller Mariann](#) Debrecenben. A televíziós műsorvezető a Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt. vendége volt. A vállalat évente több alkalommal szervez hölgy dolgozóinak Női Klubot, ahol egy-egy ismert személlyel beszélgetnek főleg a nőket érdeklő és érintő témákról. Az összejövetel, együttgondolkodások elsődleges célja a közösségépítés. Peller Mariannt „műsoron kívül” kérdeztük egyebek között arról, miért vállalja fel ország-világ előtt magánéletének sikereit, kudarcait.

Peller Mariann fotó: Facebook

Évekkel ezelőtt Vitray tanár úrtól hallottam az egyetemen a következő gondolatot: aki a képernyőn is úgy viselkedik, mint az életben, annak nyert ügye van. A mondat nagyon belém égett, azóta is rengetegszer eszembe jut, ha egy-egy helyzetben reagálnom kell. Hiszem és vallom: csak úgy lehetek hiteles, ha vállalom azt, ami velem történt, a magasságokat és a mélységeket is. Az emberek csak ezek ismeretében tudnak velem azonosulni. Így hiszik el, hogy mi, azaz ők és én, hasonlóak vagyunk. Nyilván a szennyeseimet én sem teregetem ki.

Ez a nyíltság olyan... celeb dolog, nem?

Nem, mert a celebek imázst alakítanak ki magukról, én magamat adom. Nem akarok jobbnak vagy másnak látszani, mint amilyen vagyok valójában. Spiritualitásról szóló televíziós műsoromat évek óta vezetem. Tudod... ez egy nagyon intim téma. Sokan nem szívesen beszélnek a hitükről, mert az olyan... bensőséges. Ha azonban én megnyílok, cserébe kitárulkozik a másik is. Mert nem jó egyedül lenni hitünkkel, érzéseinkkel, nem jó egyedül „hülyének lenni”. Vállaljuk együtt azt, ami még vállalható!

Beszélsz, csacsogsz, nevetsz, pörögsz ezerrel, fáradhatatlanul. Vannak olyan napjaid,

amikor meg se akarsz szólni?

Hogyne! A hétfőm is ilyen volt. Négykor keltem, megcsináltam a reggelit, majd egy ötórás szinkronmunka következett. Később részt vettem egy beszélgetésen, mely a nőiségről és a spiritualitásról szólt, aztán beültem a kocsiba, felhívtam a férjemet, beszéltem vele, majd azt éreztem, hogy vége, aznap egy szót nem akarok kiejteni a számon. Persze, a némasági fogadalmam villámgyorsan megdőlt, amikor hazaértem a gyerekeimhez. Hiszen várták a mesémet...

fotó: Facebook

Biztos hallottál már a csend táborokról. Vágysz néha egy ilyen „néma hétvégére” vagy akár több napra is? Kibírnád a teljes elcsendesülést?

Áááá... a gyerekek miatt nem, biztos felhívnam őket! De egyébként tudom, mennyire jót tenne nekem! Tervezem is, hogy pár év múlva majd eljárak jógatáborba, meg egyéb elvonulásra. Egyébként a pörgésnek megvan a jó oldala: annyi mindent tudok észben tartani, annyi mindent tudok elintézni, hogy ezen magam is csodálkozok. Bár... a nők többségére szerintem ez jellemző.

Szerethető, vidám ember vagy, a jókedv pedig ragadós. Ez látszódott az előadásodon is.

Csodálatosan éreztem magam a Női Klubban. Mindig jó, ha olyan közegben lehet az ember, ahol

nyitottak a gondolataira. Egyébként is fantasztikus ez a kezdeményezés, hogy egy cég ilyen előadásokat szervez a dolgozóinak, hiszen ezzel a szellemi és lelki jólétüket is támogatja. Isteni dolog, amikor mi, nők magunk lehetünk és minket érdeklő témákat boncolgathatunk nyugodtan. Ilyen volt régen a kukoricafosztás vagy amikor összegyűltek az asszonyok és énekeltek, meséltek egymásnak. A mostani beszélgetés ezeknek egy modern formája volt. Jó lenne tovább vinni ezt a hagyományt!

Fél szóval említetted a szinkronizálást. Min dolgozol éppen?

A Terminátorban kaptam egy szinkronszerepet, egy védelmező terminátornőt kell alakítanom.

Az Arnold Schwarzenegger-féle alkotásban?

Abban bizony! Ez az utolsó terminátoros filmje lesz Schwarzeneggernek, ezzel búcsúzott el a színésztől is.

Negatív szerep, amit most alakítasz?

Nem, védelmező. De tetszene az is, ha boszorkányt kellene szinkronizálnom. Egyszer egy szappanoperában én voltam a főgonosz. Olyan gyomorból jövő, undorodó gyűlöletet kellett kiadnom, mint az életben soha. Nagyon élveztem. Lehet, hogy a mélyben rejtőző, ki nem mondott, ki nem adott gonoszságaim törtek fel belőlem?

Tetszik a mostani munka?

A szinkron egy fantasztikus játszótér. Hálás vagyok a sorsnak, hogy a bennem lévő minimális színészi vénám kiélhetem, hogy megkaptam ezt a lehetőséget! Nem vágyok többre! Nem akartam soha színésznő lenni és nem is lettem az. Műsorvezető vagyok, feleség és anya. Egy boldog nő, aki megharcolt és mai napig is küzd a boldogságáért. Pont úgy, mint bárki más.